

SAVET ZA ŠTAMPU

Komisija za žalbe

Br.110

25.2.2021.

Beograd

ZAPISNIK

Sa 109. sednice Komisije za žalbe, održane 25.2.2021. godine u 18 sati onlajn.

Prisutni svi članovi Komisije: Vlado Mareš, Tamara Skrozza, Ljiljana Smajlović, Dragan Đorđević, Zlatko Čobović, Zorica Višnjić, Vida Petrović Škero, Snežana Andrejević, Jelka Jovanović, Bojan Cvejić i Olivera Milošević

Ostali prisutni: Gordana Novaković, generalna sekretarka Saveta za štampu

Dnevni red:

1. Razmatranje žalbe Islamske zajednice u Srbiji na tekst objavljen na portalu SNews
2. Razmatranje žalbe Nikole Milosavića Aleksića na tekstove objavljenje u dnevnim listovima „Blic“ i „Informer“
3. Razmatranje žalbe Nataše Mijušković na tekst objavljen u onlajn izdanju dnevnog lista „Informer“
4. Razmatranje prve žalbe Medina Halilovića na tekst objavljen na portalu „Sanapress“
5. Razmatranje druge žalbe Medina Halilovića na portal „Sanapress“ zbog neobjavljivanja odgovora
6. Razmatranje treće žalbe Medina Halilovića zbog teksta objavljenog na portalu Sanapress
7. Razmatranje žalbe produkcije Roma World i Romske antidiskriminacione mreže na tekst objavljen na portalu „Alo.rs“
8. Razmatranje žalbe Bojana Cvejića na tekstove objavljene na portalima „Alo.rs“, „Kurir.rs“, „Blic.rs“ i „Informer.rs“
9. Razmatranje žalbe Milice Ivanović zbog komentara objavljenog na portalu „JUGPress“
10. Razmatranje žalbe Bojana Cvejića zbog tekstova objavljenih u dnevnim listovima i na portalima „Blic“, „Kurir“, „Informer“, „Republika.rs“ i Pink.rs
11. Razmatranje žalbe organizacije Prijatelji dece Srbije zbog tekstova objavljenih u dnevnim listovima i na portalima „Kurir“, „Informer“, „Večernje novosti“, „Alo“, „Srpski telegraf/Republika.rs i Telegraf.rs

12. Razmatranje žalbe Gvozdena Nikolića na komentare objavljene na portalu „OzonPress.net“

Snimak sednice na: https://www.youtube.com/watch?reload=9&v=MU5U-EGI_8U&t=185s&ab_channel=Savetza%C5%A1tampu&fbclid=IwAR1itFG85NUZoyoOHfa0pFN15PViOACI1s5AKuXlnejwqBK8ai5lyGrRDj0

1. Islamska zajednica u Srbiji podnela je žalbu zbog teksta u kojem je, kako je navedeno, autor teksta koristio uvredljive izraze za vrhovnog poglavara muslimana u Srbiji, muftiju dr. Mevluda Dudića, da se stavio na jednu stranu u sporu i da je svoje lične frustracije preneo u tekst. U toku kraće rasprave, članovi Komisije su se saglasili da nema prekršaja Kodeksa, jer je reč o kolumni u kojoj je izneto mišljenje autora. Na ovo su ukazali Bojan Cvejić, Vlado Mareš i Jelka Jovanović, koja je ocenila i da je uvek osetljivo pitanje kada postoji spor unutar religije. Dodala je i da uvek treba imati na umu i kad je reč o kolumni da nije dopušteno koristiti uličarski rečnik. Snežana Andrejević se takođe saglasila sa tim da nije prekršen Kodeks i dodala da, bez obzira što to nije tema, mora da prokomentariše da su pretnje koje je muftija Dudić izneo na račun sudija koje sude u postupcima koji se odnose na vakufsku imovinu, nedopuštene i protivzakonite. Komisija je, potom, jednoglasno odlučila da Kodeks nije prekršen.

2. Nikola Milosavić Aleksić podneo je žalbu jer su listovi “Blic” i “Informer” preneli njegovu privatnu fotografiju i status sa privatnog, zaključanog, Fejsbuk profila, „bez ikakvog pitanja, saglasnosti ili dozvole. Tamara Skrozza je u toku diskusije rekla da je Kodeks prekršen jer su pravila jasna i da su mediji morali da traže njegovu dozvolu za objavljivanje, bez obira što ništa nije izmenjeno i nije objavljeno van kontekat. Javni interes postoji, ali nije toliki da bi zbog toga morala da se krše pravila. Sa ovim se saglasio i Zlatko Čobović, koji je ukazao da u ovom slučaju postoji javni interes, ali da nije bilo razloga da se objavljuje status i fotografija, koji su preuzeti bez njegove saglasnosti. Mediji su mogli, recimo, samo da navedu njegovo ime među onima koji tvrde da su ih je Mika Aleksić zlostavljao, a to što su neki drugi mediji objavili isti post uz njegovu saglasnost ne menja činjenicu da je Kodeks prekršen, jer je stvar njegove volje kome će dozvoliti da objavi ono što je napisao. Jelka Jovanović je ukazala da Komisija mora da bude dosledna u primeni smernica iz Kodeksa da medij mora da se traži saglasnost, jer misli da će u vezi sa ovim slučajem biti još škakljivijih i izjava i fotografija. Bojan Cvejić je istakao da mediji moraju da nauče da su obavezni da traže saglasnost, bez obzira što podnosiocu žalbe u ovom slučaju nije objavljivanjem naneta neka šteta. Vida Petrović Škero je takođe rekla da nije bitno da li je njemu naneta šteta ili ne, jer ako on želi da ostvari pravo na štetu treba da se obrati sudu, a Komisija utvrđuje da li je prekršen Kodeks, što nesumnjivo jeste jer je, bez dozvole, preuzet sadržaj sa zatvorenog Fejsbuk profila. Komisija je odluku da je prekršena tačka 1 poglavlja VII donela sa deset glasova „za“ i jednim „protiv“.

3. Nataša Mijušković je u žalbi Savetu za štampu navela da je „Informer“ prekršio Kodeks objavljivanjem kolumne Nebojše Bakareca koji je njen dokumentarni film o 5. oktobru ocenio i pre nego što je emitovan, nazivajući je u tekstu „žutim autošovinistom“, nekim ko je „oduvek bio simpatizer žutih“, kao i osobom koja će sigurno napraviti „falsifikat istorije“. Ljiljana Smajlović je rekla da nije nedozvoljeno objavljivanje kolumne u kojoj se kaže – ne moram ni da gledam film, znam da će biti pristrasan, kao što je, recimo, dozvoljeno i reći:

„znam da je Dara iz Jasenovca je propagandni projekat iako nisam gledao“ i da bi Komisija zaista išla protiv slobode govora ako bi se izjasnila da je to u novinarstvu nedozvoljeno. Dodala je da bi Savet trebalo da bori za jedan drugi standard – a to je da je Nataša Mijušković tražila od „Informera“ da objavi njen odgovor na kolumnu i da je list to odbio, u tom slučaju bi trebalo da odluči da je prekršen Kodeks. Sa njom se saglasio Bojan Cvejić dodajući da bi drugačija odluka bila u suprotnosti sa stavom Komisije u vezi sa prvom žalbom. Rekao je i da u tekstu nema neprimerenog rečnika, niti vulgarnosti, a naglašeno je da je napisan pre emitovanja filma. Olivera Milošević je ocenila da to što je autor kolumne sve tvrdnje izneo unapred, pre emitovanja filma, može da se podvede pod slobodu govora, kvalifikacije je izneo na osnovu svojih stavova o autorki i njenom radu. Rekla je da ima delova teksta koji nisu u redu, posebno onaj koji se odnosi na Natašu Jeremić i ocenjivanje da zato Nataša Mijušković nije kadra da napravi dobar dokumentarac, ali da je reč o vrednosnim sudovima i da zato ne misli da je prekršen Kodeks. Vida Petrović Škero je takođe rekla da nema prekršaja Kodeksa, jer autor iznosi samo svoje vrednosne sudove, i zato, bez obzira da li je to ružno ili lepo rečeno, nije nikakav prekršaj. Jelka Jovanović je, međutim, istakla da je u dilemi, i to ne samo zbog sadržaja teksta sa kojim ne može nikako da se saglasi. Bakarec nije ni novinar, ni građanin, već političar, narodni poslanik, što ga obavezuje da bude oprezniji u iznošenju kvalifikacija. Dodala je da smatra da predstavnici i vlasti i opozicije u skupštini moraju da vode računa o tome kakve stavove iznose i da u tekstu ima elemenata uvrede na račun Nataše Mijušković. Ljiljana Smajlović je podsetila da se Komisija ne izjašnjava o tome šta Bakarec piše, već o uređivačkom potezu da se njegova kolumna objavi, urednik bi trebalo da se izjasni čime se rukovodio da to objavi. Rekla je da ona taj tekst ne bi objavila da je glavni urednik, ali da to što je objavljen nije prekršaj Kodeksa. Ponovila je da je posao Saveta da se izjašnjava o uređivačkim potezima, a ne o sadržaju tekstova i istakla da bi volela da Savet malo energičnije zatraži od redakcija da na žalbe ne odgovaraju advokati nego da se izjasni redakcijski kolegijum i glavni urednik, da objasne svoju uređivačku odluku i da je brane. Jelka Jovanović je rekla da u svetlu toga smatra da je Kodeks prekršen. Vlado Mareš je takođe smatrao da je reč o prekršaju Kodeksa. Rekao je da Bakarec možda nije imao nameru da vređa, niti da želi da kaže da urednici ne treba da objavljuju mišljenja, ali da misli da je ova kolumna objavljena svesno i sa lošom namerom. Snežana Andrejević i Zorica Višnjić su rekle da, po njihovom mišljenju, nema kršenja Kodeksa, dok je Vida Petrović Škero zaključila da, ukoliko smatra da je Bakarec uradio nešto što nije u redu, Nataša Mijušković može da ga tuži sudu i da traži naknadu štete koja joj je načinjena, ali Komisija utvrđuje da li je bilo prekršaja Kodeksa i, po njenom mišljenju, nije. Komisija je, po završetku diskusije, sa osam glasova „za“ i tri „protiv“ odlučila da nije prekršen Kodeks.

4. i 5. Medin Halilović podneo je žalbu zbog objavljivanja saopštenja Media centra Islamske zajednice u Srbiji u kojem je, po njegovom mišljenju, izneto više netačnih, neproverenih informacija i kvalifikacija. Drugu žalbu podneo je verujući da njegov odgovor na ovo saopštenje nije objavljen u skladu sa Kodeksom. Komisija je o ove dve žalbe vodila objedinjenu raspravu. U toku rasprave Vida Petrović Škero je rekla da objavljivanjem saopštenja nije prekršen Kodeks, ali da objavljivanjem odgovora jeste, jer, ukoliko je bio predugačak, redakcija je mogla da traži od Halilovića da ga skрати, a ne da to sami rade. Bojan Cvejić je postavio pitanje da li su redakcije dužne da odgovore uvek objavljuju u celosti, na šta je Jelka Jovanović odgovorila da nisu, da odgovor može da se skрати ukoliko je duži od teksta na koji se odnosi, ali da je nedopustivo da se u odgovor „ubacuje“ odgovor na taj odgovor, kao u ovom slučaju. Olivera Milošević je ukazala i na to da je ista osoba direktor

Media centra Islamske zajednice i urednik agencije SANA, koja je objavila saopštenje i da tu verovatno postoji neki sukob interesa, kad je reč o davanju prilike Islamskoj zajednici da se izjašnjava o odgovoru na tekst. Nakon rasprave, Komisija je jednoglasno odlučila da objavljivanjem saopštenja nije prekršen Kodeks, dok je objavljivanjem odgovora prekršena tačka 6 poglavlja IV.

6. Treću žalbu Halilović je podneo zbog „neovlašćenog preuzimanja i objavljivanja tuđeg sadržaja, bez uvažavanja autora i izvora“. Većina članova Komisije bila je saglasna sa tim da u ovom slučaju nije reč o kršenju autorskih prava. Jelka Jovanović je bila uzdržana, jer je, kako je rekla, tema zaista degutanta, a nema dovoljno informacija na osnovu kojih bi mogla da se jasno odredi. Ako je portal SNews prvi objavio informaciju, ako se u veoma kratkoj formi ponavljaju neke rečenice u vesti na drugom portalu, onda to jeste kršenje nekog autorskog prava. Rekla je da Komisija mora da vodi računa o tome da u ovakvim slučajevima ne sme da ima različite kriterijume i da treba jednako da tretira tekstove i fotografije. Zlatko Čobović je objasnio da vest o aktuelnom događaju nije autorsko delo, ako je njeno prenošenje u javnom interesu. Ovde je reč o vesti o smrti jedne osobe i ona, kao celina, nije autorsko delo, pa njenim prenošenjem ne može ni da bude povređeno autorsko pravo. Komisija je sa deset glasova „za“ i jednim „uzdržanim“ odlučila da nije bilo prekršaja Kodeksa.

7. Žalba je podneta zbog kršenja odredbi Kodeksa koje se odnose na zabranu diskriminacije, jer je navedena nacionalna pripadnost navodnih pljačkaša. Članovi Komisije su se saglasili sa ocenom podnosioca žalbe, istakavši da nacionalna pripadnost u ovom slučaju nije ni u kakvoj vezi sa počinjenim delom. Jelka Jovanović je posebno istakla da se nacionalnost navodi gotovo uvek kada su pitanju Romi, što nije slučaj kod drugih nacionalnosti, te da se tako šire stereotipi i predrasude, protiv kojih moramo da se borimo. Komisija je zato jednoglasno odlučila da su prekršene tačka 1 poglavlja IV i tačka 4 poglavlja V.

8. Bojan Cvejić, urednik onlajn izdanja lista „Danas“, podneo je žalbu Savetu za štampu na više portala zbog nepoštovanja autorskih prava, jer su preuzeli vest o tome da je Dragan Bujošević ponovo izabran za direktora RTS i potpisali je kao svoju. Bojan Cvejić je bio izuzet iz rasprave i odlučivanja o ovoj žalbi. Zlatko Čobović je, u raspravi, istakao da je Kodeks nesumnjivo prekršen, jer je reč o autorskom delu, čiji je povod dnevni događaj. Tekst ima 3685 karaktera, od kojih je „Blic“ preuzeo oko hiljadu, a ostali mediji oko 600 karaktera. Svi su izvukli po jedan segment, objavili to kao svoju vest, nisu naveli ni odakle su je preuzeli ni autora teksta. Dodao je da treba sugerisati redakcijama da odgovaraju na žalbe, a ne da to rade advokati, koji ne razumeju i šalju besmislene odgovore, kao advokati „Kurira“, da ovo nije autorsko delo. Olivera Milošević je takođe rekla da advokati ne razumeju ono što je novinarima u ovom slučaju sasvim jasno – svi znamo koliko je važno ko prvi nešto objavi, ovo što su drugi mediji objavili je klasično prepisivanje, sa kojim novinari često imaju problema, jer se, za razliku od fotografije, tekst može prekrojiti tako da nije očigledno da je prepisan. Ljiljana Smajlović je rekla da nije sasvim sigurna da li je ovde reč o kršenju autorskih prava ili o plagijatu, ali da bi volela da se Komisija saglasi oko jedne stvari i da to bude poruka redakcijama. Rekla je da razume da je ovo neka vrsta ekskluzive do koje je „Danas“ došao tako što im je vest javio član redakcije koji je i član UO RTS. Moguće je da je i drugim medijima neko mogao da javi isto to da je Bujošević izabran, ali mora da se naznači ko je prvi nešto objavio. a ne da se navodi „kako saznaje Kurir“, kad je „Danas“ to već prvi saznao. Mora se to priznati redakciji koja je prva nešto objavila i to mora svaka sledeća da pomene, odnosno treba poštovati standard koji postoji u zapadnom novinarstvu. Rekla je da je

Komisija u prethodnom periodu, nažalost, imala različite kriterijume u vezi sa plagiranjem tekstova i podsetila na slučaj kada nije doneta odluka da je „Kurir“ prekršio Kodeks prepisujući čitavo istraživanje „Pištaljke“ i da je čak procenila da je „Kurir“ mogao i sam da dođe do istih saznanja devet meseci kasnije. Snežana Andrejević je rekla da mediji nisu preuzeli ceo tekst, ali koliki god deo da su preuzeli trebalo je da potpišu „Danas“. Ona je takođe rekla da se ne može redakcijama zabraniti da angažuju advokate, ali da treba insistirati da ne odgovaraju oni na žalbe, jer advokati ne razumeju „novinarski način“, a novinari ne razumeju pravnički način. Advokati odgovaraju pravničkim jezikom i onako kako su naučeni da odgovaraju sudu, tehnikom koja im je poznata. Nakon rasprave, Komisija je jednoglasno odlučila da su sva četiri medija prekršila tačke 1 i 2 poglavlja IX.

9. Milica Ivanović, urednica portala „Jug media“ žalila se Savetu jer se prepoznala u komentaru čitaoca objavljenom na portalu „JUGPress“ u kojem je, između ostalog, navedeno da urednica jednog medija dostavlja IP adrese čitalaca gradonačelniku. Generalna sekretarka je obavestila članove Komisije da su i ona i predsedavajući bili u dilemi da li ova žalba ispunjava formalne uslove jer u komentaru nije navedeno ime Milice Ivanović, ali da su odlučili da žalbu ipak dostave Komisiji, s obzirom da sama tvrdi da se prepoznala u komentaru, s tim što Komisija može odlučiti da žalbu odbaci. Ljiljana Smajlović je rekla da misli da je dobro da Komisija o ovome razgovara, bez obzira na to da li će uspeti da donese odluku, kao i da se divi hrabrosti žene koja se usudila da kaže da se prepoznala i da podnese žalbu zbog toga. Dodala je da manje simpatija ima za to što nije htela da se obrati redakciji, odnosno da pošalje demanti, jer misli da bi to trebalo da bude uslov za obraćanje Savetu. Vida Petrović Škero je rekla da ne bi trebalo da se razgovara o tome da li je ona imala pravo da se žali ili ne, nego da li je u redu objaviti komentar kojim se neko optužuje da dostavlja gradonačelniku identitete osoba koje pišu komentare. Imajući u vidu sadržinu komentara, svaka od urednica pet portala iz Leskovca je mogla da se prepozna i svaku od njih takav komentar može da diskredituje i zato nije važno ko je podneo žalbu, jer je svaka mogla da se žali, nego ono što je sadržina žalbe – a to je da je izostala novinarska pažnja pošto je objavljeno nešto što je čisto nagađanje i što predstavlja ozbiljnu optužbu koja se odnosi bez ikakvog dokaza. Tamara Skrozza je rekla da je ona ne bi objavila okakav komentar da je urednica, ali da ima dilemu jer Komisija sada treba da odluči da li je Kodeks prekršen u odnosu na Milicu Ivanović, a ona u komentaru nije pomenuta i formalno - pravno nema osnova da se odluči da je njoj naneta šteta. S druge strane, reč je o maloj sredini i sasvim je sigurno da se ne samo ona prepoznala, nego da su i mnogi drugi povezali taj komentar sa njom. Dodala je da joj je zbog svega toga jako teško da presudi i da će verovatno biti uzdržana. Olivera Milošević je rekla da je delimično saglasna sa Tamarom i da i sama ima dilemu da li je reč o Milici Ivanović, ali da je, s druge strane, potpuno saglasna sa Vidom i da zna da ima pet koleginica koje mogu da se osele prozvanim nikada ne bi objavila ovakav komentar, jer nije sporno da je reč o nedokazanoj optužbi. Pitanje je samo da li je Milica Ivanović osoba na koju se on odnosi. Dodala je i da je ovo ogolelo sliku stanja u lokalnim medijima, u kojima se godinama vodi nelojalna borba i da joj je jako žao zbog toga. Snežana Andrejević je naglasila da pretereni formalizam nije dopušten u ovakvom odlučivanju i da Komisija ne može da odbije da raspravlja o ovoj žalbi samo zato što neko nije pomenut imenom i prezimenom, već treba stvari sagledati iz drugog ugla – da se njoj čini da urednica JUGPressa, na čijem portalu je objavljen komentar, nije u sukobu sa svim urednicama, već samo sa Milicom Ivanović, a osim toga nije navedeno ni da su druge urednice u dobrim odnosima sa gradonačelnikom, prema tome, podnositeljka žalbe nije u istoj poziciji kao ostale

urednice, kako to predstavljala urednica „JUGPressa“. U komentaru je izneta veoma ozbiljna optužba, koja ne samo da izaziva nepoverenje u taj medij suštinske prirode, već taj medij može da zbog toga bude ugašen, jer je glavni urednik uradio nešto što je nemoralno i što je krivično delo. Zato misli da Kodeks jeste prekršen. Vlado Mareš je rekao da će biti uzdržan, jer inače misli da ne treba uopšte da se razgovara o žalbama jednog medija na drugi. U ovom slučaju dobro poznaje obe urednice i ne razume šta im ovo treba. Ne želi, rekao je, da se svrsta ni na jednu stranu, a misli da u nastupu i jedne i druge ima malo zlobe i malicioznosti, možda i podmetanja, pa čak i prekršaja Kodeksa, ali da ne želi da u tome učestvuje i da ih obe „moli da sednu i da ovo reše“. Zorica Višnjić je rekla da je to posmatrala iz drugog ugla - ako ima hrabrosti u tome da neko kaže da se prepoznao u komentaru, hrabro je i da se ostavi komentar u kojem su neki prepoznali i urednicu „JUGPressa“. Možda je ona mislila da se odnosi na nju, pa ga je zato ostavila. Navela je da je ovo veoma „klizav teren“ i da Komisija treba sada da nagađa na koga se komentar odnosi, u kakvim su njih dve odnosima, u kakvim je odnosima sa ostalim koleginicama ...i da je Komisija dovedena u situaciju da bira kome će da veruje. Dodala da je urednica pokazala dosta dobre volje da se problem reši i da se na najbolji način izađe iz toga, ponudila i da ukloni komentar, dok je Milica Ivanović insistirala da se otkrije autor komentara, a svojim čitaocima se zaklinje da nikada neće otkriti njihov identitet.. Zlatko Čobović je rekao da je legitimno pravo da se neko prepozna, ali da iz žalbe ne može da se zaključi da se to zaista odnosi na Milicu Ivanović i da on ne može da je prepozna u komentaru. Istakao je da ne voli da bude uzdržan, ali ovoga puta ne zna kako da se izjasni. Da ne može da je poveže sa komentarom i da zato ne može da odluči rekao je i Dragan Đorđević. Ljiljana Smajlović je rekla da nije tačno da je Komisija dovedena u situaciju da odlučuje kome će da veruje, već da treba da se izjašnjava o tome da li je ovo profesionalan postupak urednika da četiri osobe dovede u situaciju da mogu biti otužene bez dokaza. To je, kako je istakla, urednički propust. Jelka Jovanović je navela da poznaje i obe urednice i prilike u Leskovcu i da misli da je komentar mogao da bude objavljen i zbog tehničkog propusta, a urednica je ponudila i da objavi odgovor i da skine komentar, tako da je Milica Ivanović imala mogućnost da uopšte ne dođe do rasprave pred Komisijom za žalbe. Dodala je da ona ne bi objavila takav komentar, ali da misli da je jako nezahvalno odlučivati, posebno što je Milica imala mogućnosti da izbegne raspravu pred Savetom i da se slučaj reši medijacijom, Snežana Andrejević i Ljiljana Smajlović su rekle da to nije od uticaja na zaštitu, odnosno da se ne gubi pravo na zaštitu time što neko nije prihvatio predlog redakcije. Ljiljana Smajlović je rekla da je iz ponude jasno da su i u redakciji svesni da su pogrešili, ali nije jasno zašto nisu uklonili komentar, umesto što pregovaraju o tome. Vida Petrović Škero je upitala da li je profesionalno objaviti taj komentar, ako je svako u Komisiji rekao – ja to ne bih pustio? Komisija je, po završetku diskusije, najpre odlučivala o tome da li će odbaciti žalbu iz formalnih razloga. Žalba nije odbačena, jer je za to da se o žalbi odlučuje glasalo sedam članova Komisije, dok su četiri člana bila za to da se odbaci. Komisija, međutim, nije uspela da donese odluku o tome da li je prekršen Kodeks, jer je „za“ takvu odluku glasalo pet članova Komisije, „protiv“ nije bio niko, ali je šest članova ostalo uzdržano, pa za odluku nije bilo potrebne većine od sedam glasova.

10. i 11. Komisija je vodila objedinjenu raspravu o žalbama člana Komisije Bojana Cvejića i Prijatelja dece Srbije, u kojoj Cvejić nije učestvovao. Žalbe se odnose na ukupno 30 tekstova o istom događaju – samoubistvu dečaka u Pančevu. Tamara Skrozza je ocenila da su svi tekstovi koji su predmet žalbe „bruka i sramota“ i da ne može da se oporavi od toga šta je sve objavljeno i „transfera blama zbog toga“, kao i da je ovo jedan od većih skandala u našim

medijima. Ona je istakla da je obrazloženje advokata „Kurira“ da majku nisu ništa pitali, već su novinari sedeli sa njom i beležili šta je govorila, zaista porazno, jer ukazuje na nedostatak bilo kakve empatije i svesti o posedicama toga što objavljuju. Vida Petrović Škero je istakla da blurovano lice mrtvog deteta nije nikakva zaštita, jer se deca nisu štitila uopšte – sve što je objavljeno je potpuno strašno. Pozivanje na javni interes je takođe potpuno neprihvatljivo, jer je javni interes da nadležne službe rade na tome da se ovakvi slučajevi ne dešavaju, a izveštavanje medija na ovakav način da se od toga prvi senzacija koja će prodati novine prevazilazi javni interes. Istakla je da ne postoji nikakav javni interes da se, recimo, sazna da se dečak ubio zbog devojčice ili zato što je saznao da neće biti primljen u školu, pa da se tu upliću i roditelji – ništa od toga nije javni interes kad je reč o zaštiti dece. Ona je naglasila i da je strašno da punomoćnik „Kurira“, koji se dugo bavi medijskim pravom, zloupotrebljava procesna ovlašćenja na ovakav način, kada je reč o izveštavanju koje prevazilazi svaku granicu pristojnosti. Ljiljana Smajlović je rekla da redakcijama Komisija treba da objasni da to što njihove čitaoce nešto interesuje, ne znači da je to javni interes i da je naš posao da stalno tražimo balans između slobode izražavanja i privatnosti. Snežana Andrejević je rekla da, nažalost, ne postoji definicija javnog interesa, ali u nekim presudama Evropskog suda postoji određenje da se javnim interesom ne može smatrati nešto što je nemoralno, nebulozno i sl. Navela je da joj je bilo jako teško da čita ove tekstove i da ne zna na koji način da izrazi svoje gnušanje zbog takvog „informisanja“. Ovo je primer šta nikako ne treba raditi i Komisija mora, u obrazloženju, vrlo strogo da to osudi. Komisija je potom, u dva odvojena glasanja, jednoglasno odlučila da su svi mediji na koje se žalbe odnose prekršili tačke 4 i 5 poglavlja IV, tačku 7 poglavlja VI i tačke 1 i 2 poglavlja VII.

12. Gvozden Nikolić podneo je žalbu zbog komentara čitalaca za koje je smatrao da su uvredljivi i da sadrže neosnovane optužbe i klevete. Bojan Cvejić je rekao da misli da nema potrebe da se o ovome posebno raspravlja, već je više puta bilo reči o ovakvim komentarima, nesporno su uvredljivi i Komisija treba da donese odluku kao i u prethodnim sličnim slučajevima. Jelka Jovanović je, međutim, rekla da će ona biti uzdržana, jer je ovde reč o zloupotrebi Komisije, odnosno o nečemu što prevazilazi njene kapacitete. Sa njom se saglasio i Vlado Mareš, a Tamara Skrozza je rekla da je ona „tradicionalno“ uzdržana u ovom slučaju. Podsetila je da se mnogo puta već diskutovalo o sukobu dva portala, da je reč o zloupotrebi Saveta, koja postaje sve gora i da ne vidi mogućnost da svojom odlukom može da doprinese da se nešto popravi i dodala da bi bilo zanimljivo napraviti analizu koliko je bilo žalbi sa jedne i sa druge strane. Zorica Višnjić je rekla da će i ona biti uzdržana iz istih razloga. Komisija je nakon toga sa sedam glasova „za“ i četiri „uzdržana“ odlučila da su prekršene tačka 5 poglavlja I i tačka 6 poglavlja IV.

Sednica je završena u 20.15 sati.

Zapisnik vodila

Predsedavajući

Gordana Novaković

Dragan Đorđević